

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

Každé ráno s úsměvem vyprovázela svého otce do práce.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

Jednoho letního rána 6. srpna dopadl na rodné město Hirošimu Kei malý, černý, kulatý objekt.

"Co to mohlo být?" říkali ti, kteří vzhlíželi k obloze.

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"BOOM!!"

V mžiku došlo k výbuchu s hlasitým ohlasem, který se rozléhal po celém světě, a náhle se objevil obrovský houbovitý mrak, který pokryl celé město.

In a flash, the entire city vanished.

Houses, schools, and hospitals all

disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

V mžiku celé město zmizelo.

Domy, školy a nemocnice zmizely beze stopy.

Byla to děsivá bomba, jaderná zbraň, která byla shozena.

(5)

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved.

And Kei never saw her family again.

Zázrakem se Kei vyhnul zranění, ale v řece viděl lidi s popáleninami a lidi, kteří se k němu blížili a křičeli: "Voda... prosím, dejte mi vodu..."

Nepodařilo se je zachránit.

Kei už svou rodinu nikdy neviděl.

6

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

Jediná jaderná zbraň zabila více než 100 000 lidí. Navíc černý déšť, který padal po výbuchu jaderné zbraně, vedl k mnoha vážným onemocněním u mnoha dalších lidí.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

Válka nakonec skončila a Kei se stala starou ženou. Město Hirošima se zotavilo a je stejně krásné jako vždycky. Je těžké uvěřit, že na toto město byla svržena jaderná zbraň.

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

A přesto, i za slunečných dnů, je mysl Kei zastíněna přetrvávajícími mraky ve tvaru houby. Zármutek těch, kteří zahynuli, i těch, kteří přežili, přetrvává i po uplynulá desetiletí.

8

9

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

Nyní Kei sdílí svou zkušenost s hrůzou jaderných zbraní s lidmi po celém světě, protože použití takových zbraní by mohlo vést k úmrtí mnoha dalších lidí.

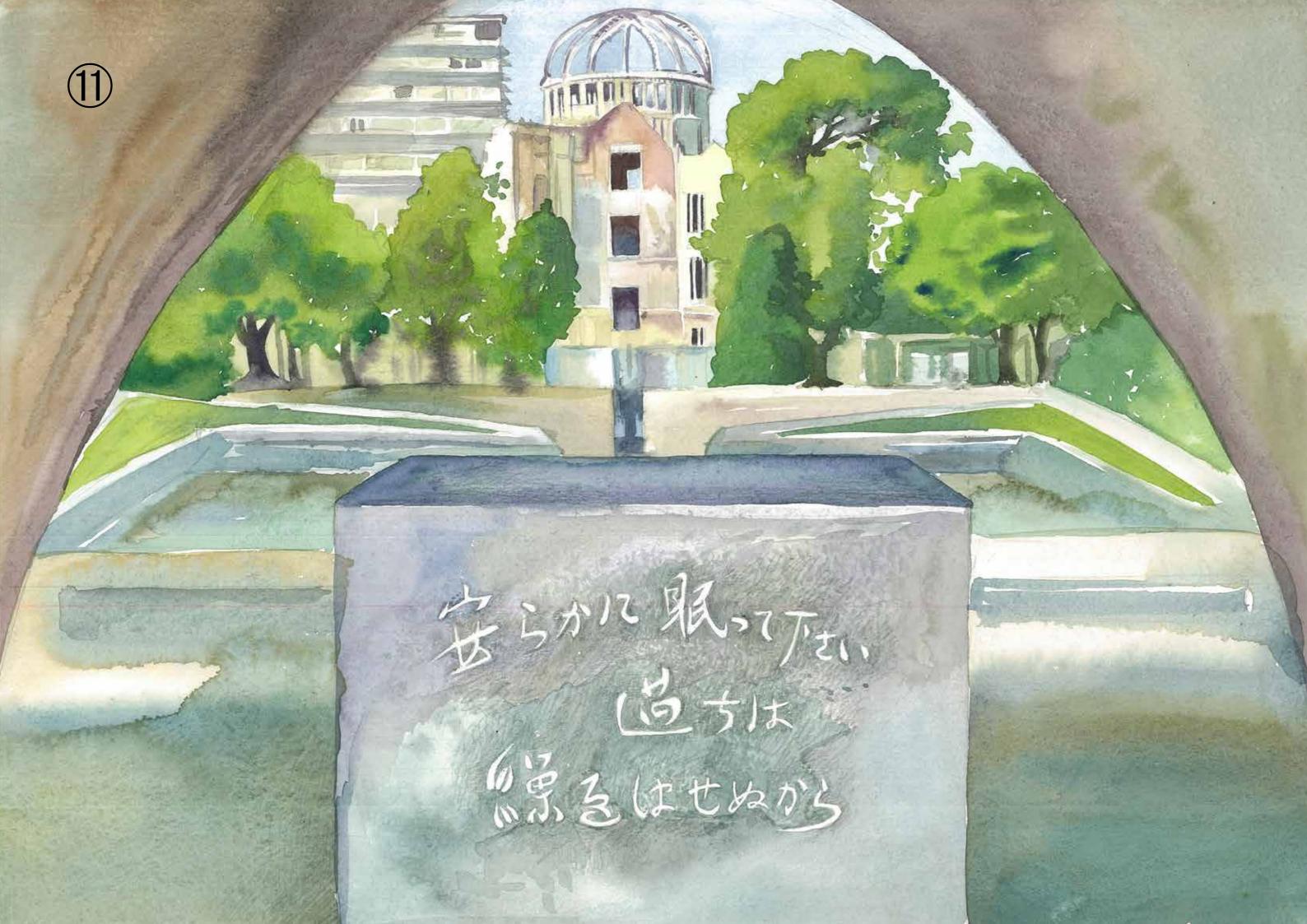
Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Kei má jen jedno přání: Aby jaderné zbraně už nikdy nebyly použity.

(10)

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

Kéž všichni lidé na světě konečně poznají mír a štěstí.

Konec.

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

"Mrak, který nezmizí - příběh Kei"

Dnes bych ráda mluvila o dívce jménem Kei. Bylo jí pouhých 8 let a žila v Japonsku v době války.